

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB22

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB22", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb22-txt-shoot-id737e4f2a-23d3-4e94-8121-ca2a92f3d069.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

»Clara Raphael.«

Anmeldelse.

En ung Pige. Fulde Navn: Clara Raphael. Alder 20 Aar.
Udvortes: smuk. Religion: Fritænker. Livs-Stilling:
Gouvernante hos en Forvalter. Karakter: original,
hvad bevidnes af hende selv, hendes Veninde
Mathilde, flere agtværdige Koner og Mænd paa Egnen,
hvor hun er Gouvernante –

fatter den ikke mindre originale Idee: jeg vil ogsaa
være original. Meget originalt!

Da det dog maaskee er forekommet hende selv, at
dette var altfor fattig en Bestemmelse, seer hun sig
da om efter en Idee, hun kan leve ugift for – thi hun vil
ikke gifte sig.

Her er Ideen: Qvindernes Emancipation. Dette er
ogsaa det Hele; man faaer af hendes Breve ikke mere
at vide om noget Concretere ved denne hendes Idee:
det er originalt nok. Var Ideen concretere, var det jo
dog maaskee muligt, at hun havde den tilfælles med
en Anden; men hun har sikkret sig sin Originalitet.

^aEn Dag gaaer hun til Alters, hvilket igjen er meget
originalt af en saadan Fritænker, der i religious
Henseende sees at være i Besiddelse af den for en
ung Pige vistnok ualmindelige Dannelse, som man
med Udgiveren ikke noksom kan beundre, at have
læst et Par Blade i Magnus Eiriksons Bog om Baptister
og Treenigheden.

a Og skjøndt den Idee, hun har valgt, ved sin
uendelige Abstrakthed ikke skjønnes i fjerneste
Maade at kunne forhindre hende i at gifte sig om
det saa var med en Enkemand, der havde 10
Børn – saa staaer dette dog Clara Raphael fast,
hun vil ikke gifte sig, hun vil leve for sin Idee. Fast
ubegribelige Originalitet! Thi jo mindre Ideen
kunde genere, desto originalere saa at holde den
fast – dog det forstaaer sig, naar Ideen ikke er
slet saa abstrakt : tom : ikke Idee, saa behøves
Beslutning mindre, saa beslutter Ideen i Grunden
paa Ens Vegne, og man kommer ikke saa meget
til at beslutte og atter at beslutte ikke at ville
gifte sig, som man faaer ikke Tid til at ville gifte
sig, fordi Ideen saa ganske udfylder En og Ens
Tid.

Hun gaaer til Alters og lover Gud at ville leve for sin
Idee – et Løfte, hvorved hun dog vistnok har bragt
Gud i Forlegenhed paa Grund af den hendes Ideas
Originalitet, at hun egl. ingen Idee har.

Det lover hun. Saa gaaer hun hjem – og forelsker sig.

Men Clara Raphael er ikke blot dydig som Charles var det, men Heltinde – hun vil ikke gifte sig.

Hvad hun lider ved denne Beslutning, der kaster hende paa Sygeleiet, hvad hun lider: det veed Ingen, siger hendes nærmeste Veninde; og da der jo Ingen er nærmere til at vide det end hun^b: saa er det sandt der [er] Ingen der veed det.

b og hun ikke veed det

Nei, Klosteret vil hun tilhøre, for sin Idee vil hun leve – og bliver nu Stifter af en ganske ny Orden: hun gifter sig nemlig med den Elskede – men som Broder og Søster.

I Sandhed en original Art Kloster.

Blot endnu en Bemærkning om den originale Tanke: et Ægteskab mellem en Broder og en Søster. Som man fra Romanen kjender den Talemaade: jeg har vel Agtelse for ham, men jeg kan ikke elske ham, saaledes ogsaa den: jeg kan kun elske ham som en Søster. Dette pleier saa at betyde, at de To ikke ægte hinanden. Dette er ikke mere originalt end at man kan forstaae det. Men at det bliver Signalet til at gifte sig: det er^c. Gaaer man frem ad denne Vei, vil det vel ikke vare længe, inden et Par Mandfolk ønske at blive ægteviiede, hvad der altid er lige saa anstændigt som at en Broder og en Søster gifte sig.

c en yderst original Vending, næsten en uanstændig Vending, hvori vistnok Enhver vil give mig Ret, hvor langt han end forresten, som jeg er det, er fra at være saa pedantisk streng som Hr Zierlich, der finder det Uanstændigt at Mandfolk og Fruentimmer Klæder hænge i samme Skab.

Denne Bog har en Mærkelighed: en vidtløftigere Fortale af Udgiveren^d Hr Theaterdirecteur, Etatsraad R. Heiberg. Han gjør i denne Fortale sit Bedste for at vise, at denne Bog er et overordl. Product – det er maaskee det Værste han kunde gjøre for sig selv og for Bogen. Han viser, at det er det protestantiske Klosters Idee – hvilken? Den at gifte sig? Nei, ikke den at gifte sig, men den: ikke at gifte sig som Mand Kone, men som Søster og Broder. Kort Theater-Ægteskabet det er det Protestantismen forstaaer ved Klosteret, og ved det at leve ugift for en Idee.

d (, engang Systemets gehorsamer Diener, Løfternes uforglemmelige Forfatter, senere, den om ikke skindbarligt, saa dog astronomisk himmelfarne Professor, nu Klosterets – Clara-Klosteret eller Clara-Raphaels Klosterets Forfægter og Udbyder)

Dog Fortjenesten af denne Opdagelse, og af at have sat denne Idee ind i Verden, indrømmer Udgiveren ubetinget sin Clientinde Raphael, forbeholder sig endog selv nogle mulige Indvendinger, ligesom ogsaa mod Clara Raphaels Lære om Treenigheden, maaskee ogsaa regnede paa, at Prof. Martensen af dette yderst vigtige Indlæg betræffende Treenigheds Dogmet

e for ikke at sige Parrings

foranlediges til yderligere at optage den Sag. Thi enig med hende kan han umuligt være saa lidet som med hendes intenderede Blandings^e-Kloster, da Prof.M.; ifølge sin Dogmatik, forlægger Klosteret til den anden Verden, hvor alle vi Afdøde agte paa det strengeste at afholde os fra Ægteskab, endnu strengere end Adam den Gang Eva ikke [var] skabt.

Vil ingen Anden paatage sig at værges mod denne æsthetiske Leflens Indtrængen paa Religiositetens Gebeet, saa vil jeg dog idetmindste ikke have tæet.